

Förordning om ändring i utlandsreseförordningen (1991:1754);

utfärdad den 16 november 2000.

Regeringen föreskriver att 2, 6 och 9 §§ utlandsreseförordningen (1991:1754) skall ha följande lydelse.

2 § I denna förordning avses med

- *myndighet*: den myndighet som beslutar om ersättning och traktamente m.m. till resenären,
- *dag*: tiden på dygnet mellan klockan 6.00 och 24.00,
- *natt*: tiden på dygnet mellan klockan 0.00 och 6.00,
- *tjänsteställe*: detsamma som i 12 kap. 8 och 9 §§ inkomstskattelagen (1999:1229),
- *vanliga verksamhetsorten*: detsamma som i 12 kap. 7 § inkomstskattelagen,
- *stationeringsort utomlands*: den ort utomlands där en tjänsteman skall vara placerad enligt ett anställningsbeslut eller ett beslut om förflyttning,
- *utrikes förrättning*: tjänstgöring eller uppdrag som fullgörs utom Sverige på någon annan ort än den vanliga verksamhetsorten eller stationeringsorten utomlands,
- *utrikes tjänsteresa*: en resa som är direkt föranledd av en utrikes förrättning eller en resa som den som är stationerad utomlands företar till eller från Sverige för statens räkning.

6 § Vid resor i tjänsten med egen bil betalas ersättning med högst det belopp som anges i 12 kap. 5 § inkomstskattelagen (1999:1229).

9 §¹ Vid en utrikes förrättning och tjänsteresa som är förenad med övernattning utomlands utanför den vanliga verksamhetsorten, eller stationeringsorten utomlands, betalas traktamente för dag enligt bestämmelserna i 12 kap. 6–12 och 14–17 §§ inkomstskattelagen (1999:1229). Traktamente betalas med det normalbelopp som Riksskatteverket rekommenderar för kalenderåret för det land eller område där resenären vistas, om inte något annat följer av 14 eller 15 § eller av föreskrifter eller beslut som meddelats med stöd av 3 § första stycket.

¹ Senaste lydelse 1994:1534.

SFS 2000:928

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2001.

På regeringens vägnar

BRITTA LEJON

Margareta Hammarberg
(Justitiedepartementet)